

stemmelse for Mæglerne i Kjøbenhavn af 22de December 1808, hvorved Mæglerforeningen bliver forpligtet til at besørge Kursen paa Aktier noterede 1 Gang om Ugen; men kun paa Aktier ikke paa Obligationer. Det har ganske vist udviklet sig saaledes ad sædvanemæssig Veie, at det er blevet 2 Gange om Ugen officielt, men nu er man kommen til det Forhold, som jeg ikke synes kan være overmaade tilfredsstillende, som det erede 4de Medlem for 9de Kredts (Dam) fandt, at det var, 2 Gange om Ugen har man officiel Notering af disse Papirer og 4 Gange om Ugen en uofficiel Notering, leveret af de Samme, som levere de officielle. For altsaa at faae en legal Forpligtelse for de Vedkommende til at medvirke til en daglig Notering, tror jeg, at det vil være rigtigt at have en Lovbestemmelse. Om det kunde sættes igjennem uden en saadan, kan jo være tvivlsomt; jeg tror i alt Fald ikke, at det kan gøres paa en tvingende og bindende Maade. I Øvrigt tror jeg nok, at den erede 7de Landssthingsmand for 1ste Kredts (S. Hansen) har Ret, naar han siger, at Hovedbestemmelsen i Lovforslaget er den, som indfører en Ordning mellem Grosserer-societetet og Foreningen af Mæglerne og Vexellerere; det er Hovedhensigten at komme til en bestemt Ordning af dette Børsforhold, som det kan kaldes. Det erede Medlem finder det naturligt, at det er Grosserer-societetet, der er Herre over dette Forhold. Det kan man jo egentlig ikke sige, at Grosserer-societetet derved bliver. Det er ganske vist Herre paa Børsen, men det bliver jo ikke udelukkende Herre over Forholdet, det bliver Indenrigsministeriet, man kommer til at gaa til. Det, man i den Retning har villet tilfigte, er, at der skulde føres et officielt Tilsyn med Kursnoteringen og Kundgjørelsen deraf, at der skal ske en daglig Kursnotering, og at der skal træffes Bestemmelser om, at intet Papir, som findes paa Listen, skal udgaa, og at intet nyt Papir skal indkomme derpaa, uden at der om dette bliver forhandlet mellem Grosserer-societetet og Foreningen af Vexelmæglerne og Vexellerere gennem det Udvalg, som nu bestaar, og som, saavidt jeg husker, bestaar af 4 Vexelmæglerne og 3 Vexellerere. Hvis der ikke bliver Enighed mellem de Paa-gjældende om, at et Papir skal udgaa, eller et nyt Papir skal optages — og det er jo et meget vigtigt Punkt, om et Papir udelukkes, som ikke bør noteres offentlig, idet der jo haves en utvivlsom offentlig Interesse deri — saa haves der Recurs til Indenrigsministeriet, der afgjør Sagen. Om det vil findes betryggende for alle

Parter, kan jo være et Spørgsmaal; derom skal jeg nu ikke have nogen afgjørende Mening, men det forekommer mig dog, at der haves den Betryggelse, at, hvis der ikke bliver Enighed mellem de Vedkommende, er der al Sandsynlighed for, at det bliver ved det Gamle, og at der ikke sker noget Nyt. Jeg tror derfor nok, at Bestemmelsen, som den staar her, maner til Enighed, og jeg kan heller ikke se, at der derved gøres Uret mod Vexelmæglerne. Det erede Medlem for 9de Kredts (Dam) mente jo, at man derved greb ind i den Stilling, som disse sædvanemæssig ere komne til at indtage. Det tror jeg ikke, man kan sige, naar man ser ret paa Forholdet, idet jeg ikke tror, at denne Korporation nu kan faae et Papir optaget til officiel Notering imod Grosserer-societetet. At de kunne optage ved den private Notering et Papir, er ganske sikkert; men saa har jo Grosserer-societetet det Midde, at det kan sige: Vi vil ikke vide af den Ting paa Børsen, naar der ikke bliver taget Hensyn til vor Mening. Netop derfor tror jeg, det er ønskeligt, at dette Forhold ordnes, og jeg tror nok, at det er Hovedbestemmelsen i Loven. Smidertid skal jeg ikke fordybe mig i Sagen, da der jo er bebudet et Udvalg, med hvilket jeg skal være villig til at konferere. Det turde ligge i Sagens Natur, at jeg i og for sig ikke kan være nogen Modstander af, at der gives en noget større administrativ Myndighed, end der er forestaaet.

Udsig: Efter de Uttringer, der ere fremkomne fra den høitærede Indenrigsminister, skal jeg ikke videre i det Mindste paa dette Stadium forsøge det Hovedspørgsmaal, som jeg tillod mig at fremsætte. Jeg skal kun bemærke og navnlig med Hensyn til, hvad den erede Rigsdagsmand for Kjøbenhavn udtalte, at jeg jo meget vel ser, at det egentlig har været Hovedtanken med dette Lovforslag, at faae Forholdet ordnet mellem Grosserer-societetet og Vexelmæglerne og Vexellererne; men det er netop det, som det forekommer mig, at man maatte kunne ordne ved en administrativ Afgjørelse, i alt Fald ved en egl. Resolution; thi jeg tror ikke, at man egentlig kan hente en afgjørende Indvending mod Sagens administrative Karakter fra den Bestemmelse, som er indeholdt i Mægleranordningen. Vi maa jo erindre, hvad Lovgivningen den Gang indeholdt. Man kan ikke sige, fordi der i en Lov fra den Tid findes en eller anden Bestemmelse, at det er en Lovgivningsbestemmelse. Administrative og Lovgivningsbestemmelser gif den Gang mellem hinanden, og jeg tror, at